

HISTORIA JĘZYKA SPECJALIZACJI (HISTORIA JĘZYKA BUŁGARSKIEGO) Z GRAMATYKĄ HISTORYCZNĄ

Lp.	Elementy składowe sylabusu	Opis
1	Nazwa przedmiotu	Historia języka specjalizacji z gramatyką historyczną (bułgarski), cz. I
2	Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Wydział filologiczny, Instytut Filologii Słowiańskiej, Katedra Filologii Bułgarskiej i Macedońskiej
3	Kod przedmiotu	2.3.5.
4	Język przedmiotu	Polski / bułgarski
5	Grupa treści kształcenia, w ramach której przedmiot jest realizowany	Grupa treści kierunkowej
6	Typ przedmiotu	Obowiązkowy, do zaliczenia semestru
7	Rok studiów, semestr	2. rok, IV semestr
8	Imię i nazwisko osoby (osób) prowadzącej przedmiot	dr Wanda Stępniań-Minczewska
9	Imię i nazwisko osoby (osób) egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia w przypadku, gdy nie jest nim osoba prowadząca dany przedmiot	dr Wanda Stępniań-Minczewska
10	Formuła przedmiotu	wykład + ćwiczenia
11	Wymagania wstępne	Zakończone egzaminem kursy: gramatyki opisowej języka staro-cerkiewno-słowiańskiego oraz gramatyki opisowej języka bułgarskiego.

12	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	30+30 godz. (w+ćw.)
13	Liczba punktów ECTS przypisana przedmiotowi	2+2
14	Czy podstawa obliczenia średniej ważonej?	Tak
15	Założenia i cele przedmiotu	Studenci zaznajamiają się z historią języka bułgarskiego, ze zmianami jakie zachodziły w jego strukturze na przestrzeni wieków: od syntetycznego do analitycznego charakteru. Na ćwiczeniach czytane są fragmenty tekstów, głównie z wydań fototypicznych: omawiane są wybrane zjawiska paleograficzne; teksty ilustrowane są zdjęciami z zabytków rękopiśmiennych. Student powinien umieć wyjaśnić współczesne formy gramatyczne, porównując je z formami starszymi, starobułgarskimi, objaśnić jaką drogą doszło do zmian.
16	Metody dydaktyczne	Wykłady (2 godz.) i ćwiczenia (2 godz.) tygodniowo – przez 14 tygodni w semestrze. Możliwe konsultacje z prowadzącym zajęcia: zalecane w przypadku nieobecności na obowiązkowych zajęciach.
17	Forma i warunki zaliczenia przedmiotu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia z przedmiotu, a także formę i warunki zaliczenia poszczególnych form zajęć wchodzących w zakres danego przedmiotu	Studenci oceniani są na bieżąco podczas ćwiczeń. W semestrze przeprowadzane są dwa kolokwia: sprawdzanie nabytej wiedzy teoretycznej z praktycznym jej zastosowaniem przy analizie językowej tekstów z omawianego na wykładach okresu. Na zakończenie semestru zaliczenia na ocenę. Ocena po IV semestrze jest częścią oceny przedmiotu kończącego się po V semestrze egzaminem.
18	Treści merytoryczne przedmiotu oraz sposób ich realizacji	Opis i analiza zmian zachodzących w języku bułgarskim: od syntetycznego do analitycznego charakteru języka w okresie od X-XV w. Czytane i analizowane są pod względem językowym najważniejsze zabytki piśmiennictwa bułgarskiego z tego okresu. Punktem wyjścia jest język staro-cerkiewno-słowiański i jego późniejsze regionalne odmiany – język starobułgarski (X-XI w.) i średniobułgarski (XII-XV).
19	Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego przedmiotu	K. Mirczew, <i>Istoriczeska gramatika na balgarski ezik</i> , Sofia 1978 (i inne wydania). B. Conew, <i>Istorija na balgarskija ezik</i> , Sofia 1984. S. Mladenow, <i>Istorija na balgarskija ezik</i> , Sofia 1979. F. Sławski, <i>Miejsce enklityki odmiennej w dziejach języka bułgarskiego</i> , Kraków 1946. <i>Uwod w izuczawaneto na južnoslawjanskite ezici</i> , Praca zbiorowa, wyd. BAN, Sofia 1986. Rozdz. II i III, ss. 43-211 (wybrane części do przygotowania na zajęcia). J. Rusek, <i>Studia z historii słownictwa bułgarskiego</i> , Wrocław 1984.

- *sporządzono w oparciu o broszurę „Europejski system transferu i akumulacji punktów (ECTS). Krótki przewodnik”, opracowany na podstawie przewodnika „Europejski System Transferu i Akumulacji Punktów i Suplement do Dyplomu”, sfinansowany w ramach funduszy Programu SOCRATES-Erasmus, Warszawa 2006.*